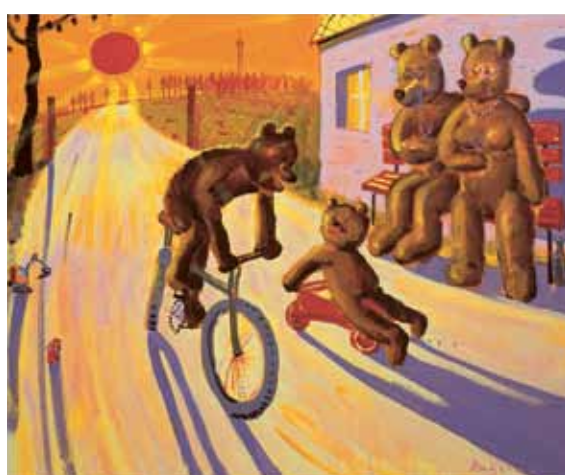

GAVUCHEB

Galerie výtvarného umění v Chebu
Galerie der bildenden Kunst in Eger
Zima / Winter 2014

Peter Angermann, Streetview

Velká galerie / Grosse Galerie
6. 2. – 20. 4. 2014
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer
Vernisáž 5. února v 17.00.

Peter Angermann, S dědečkem a babičkou / Großelternbild, 2007, akryl na plátně / Acryl auf Leinwand, 140 x 270 cm

Alice Nikitinová, Od věci / Von der Sache weg...

Malá galerie / Kleine Galerie
16. 1. – 2. 3. 2014
Kurátor / Kurator: Jiří Ptáček
Vernisáž 15. ledna v 17.00.

Alice Nikitinová, Torzo / Torso, 2012, olej na plátně / Öl, Lnw., 100 x 80 cm

Luděk Rathouský, Peněžoměnci / Geldwechsler

Malá galerie / Kleine Galerie
6. 3. – 27. 4. 2014
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer
Vernisáž 5. března v 17.00.

Luděk Rathouský, Tanec III / Tanz III, 2013, olej a akryl na plátně, Öl und Acryl auf Leinwand, 160 x 130 cm

Osobní výběr III – Václav Malina, malíř / Eine persönliche Auswahl III – Václav Malina, Maler

Výstava z deponiáře / Die Ausstellung aus dem Depot
16. 1. – 30. 3. 2014
Vernisáž 15. ledna v 17.00.

Karel Malich, Krajina u Holic / Landschaft bei Holic, 1960, tempera na papíru / Tempera auf Papier, 70 x 91,5 cm, O 130

Peter Angermann (*1945) se narodil v Rehau, 6 km od Aše; nyní žije nedaleko od Chebu v Thurndorfu v Horní Falc. Po studiu na akademii v Norimberku byl v roce 1968 přijat do třídy Josefa Beyuse na düsseldorfské akademii, ohnisku nejaktuálnějších tendencí. Tehdy však již byl vášnivým malířem, což vůbec nekorespondovalo s Beyusovým aktivistickým konceptualismem. Po absoltoriu se spojil s dalším podobně naladěným Beuysovým žákem, Čechem Milanem Kuncem, a společně vyvinuli nový malířský jazyk, v němž se objevovaly odkazy na každodenní život i tradiční ikonografii, sociální kritika a především v umění dlouho nevidaný prvek – humor. V roce 1979 se k nim připojil další Čech Jan Knap, který v Düsseldorfu studoval u Gerharda Richtera, a založili skupinu NORMAL. Ta se během své krátké existence zúčastnila důležitých přehlídek nastupující postmoderny, např. newyorské Time Square Show nebo pařížského Bienále. Od 80. let se Angermann intenzivně věnuje i plenérové krajinomalbě, jež z moderního umění téměř vymizela. Jako brilantní kolorista dokáže transponovat světelné efekty do čisté barvy a zároveň krajinu zachycuje bez jakékoli idealizace se všemi „nemalebnými“ industriálními doplňky, jako jsou zemědělská síla či větrné elektrárny. V letech 1996–2002 působil jako profesor na proslulé Städtelschule ve Frankfurtu n. M., poté až do 2010 na Akademii v Norimberku. V posledních letech se jeho dílo několikrát objevilo i v českém prostředí – zúčastnil se dvou malířských sympozií na Kvildě (2008) a v Mikulově (2012), vystavoval v Klatovech (2009, GKK) a v Olomouci (2010, Galerie Caesar). U příležitosti této výstavy vydává GAVU Cheb grafické album tvořené 6 serigrafemi.

Peter Angermann (* 1945) wurde in Rehau geboren und lebt in Thurndorf in der Oberpfalz. Nach einem Studium an der Kunstakademie in Nürnberg kam er im Jahr 1968 an die Düsseldorfer Akademie, den Brennpunkt der damals aktuellsten Tendenzen, und zwar in die Klasse von Josef Beyus. Damals jedoch war er bereits ein leidenschaftlicher Maler, was überhaupt nicht mit dem aktivistischen Konzeptualismus von Beyus korrespondierte. Nach dem Studienabschluss tat er sich mit einem weiteren, ähnlich gestimmten Beuy-Schüler zusammen, dem Tschechen Milan Kunc, und gemeinsam entwickelten sie eine neue malerische Sprache, in der Verweise auf das alltägliche Leben und die traditionelle Ikonographie, Sozialkritik und vor allem ein in der Kunst lange nicht gesehenes Element – nämlich Humor – zur Wirkung kamen. Im Jahr 1979 gesellte sich zu ihnen ein weiterer Tscheche – Jan Knap, der in Düsseldorf bei Gerhard Richter studiert hatte, und sie gründeten zusammen die Gruppe NORMAL. Diese beteiligte sich in der Zeit ihrer kurzen Existenz an wichtigen Sammlausstellungen der aufkommenden Postmoderne, z. B. an der New Yorker Time Square Show oder der Pariser Biennale. Seit den 1980er Jahren widmet sich Angermann intensiv der Landschaftsmalerei im Pleinair, die aus der modernen Kunst fast verschwunden war. Als brillanter Kolorist versteht er es, Lichteffekte in reine Farbe zu transponieren, und gleichzeitig erfasst er die Landschaft ohne jegliche Idealisierung mit all den „unmalerischen“ industriellen Ergänzungen, wie Futtersilos oder Windrädern. In den Jahren 1996–2002 wirkte er als Professor an der renommierten Stadel-Schule in Frankfurt a. M., anschließend bis 2010 an der Kunstakademie in Nürnberg. Aus Anlass dieser Ausstellung gibt die Galerie der bildenden Kunst Eger (GAVU Cheb) ein grafisches Album mit 6 Serigraphien heraus.

Malířka Alice Nikitinová (*1979) je jednou z nejvýraznějších umělkyní generace 30+, zároveň však stojí stranou většiny programových vystoupení a velkých malířských přehlídek. Toto situace lze částečně vysvětlit její vlastní neprizpůsobivostí, jež ovšem není ničím jiným než přirozeným důsledkem věrnosti vlastním východiskům a specifickým požadavkům, která kladou na řešení problematiky malovaného obrazu. Nikitinová vychází z tradice abstraktní malby avantgardních umělců první třetiny 20. století. Předlohou pro formální výzkum autonomních problémů abstraktního obrazu jsou její osobní fascinace nejjednoduššími předměty každodenního užívání. Ty svou esenciální, znakovou a na funkční podstatu zredukovanou estetikou vybízejí k novým formulacím výtvarných témat, odlehčení a deformací modernistické stavby obrazu, objevování humoru a obnovování percepční senzibility k malbě.

Die Malerin Alice Nikitinová ist eine der markantesten Künstlerinnen der Generation 30+ in Tschechien, zugleich ist sie jedoch an den meisten programmatischen Auftritten und großen Malereiausstellungen nicht beteiligt. Diese Situation lässt sich zum Teil erklären durch ihre eigene Unangepasstheit, die allerdings nichts anderes ist als die natürliche Folge ihrer Treue zu den eigenen Ausgangspunkten und den spezifischen Anforderungen, die sie an die Lösung der Problematik des gemalten Bildes stellen. Nikitinová geht von der Tradition der abstrakten Malerei der avantgardistischen Künstler des ersten Drittels des 20. Jahrhunderts aus. Ausgangspunkt für die formale Untersuchung der autonomen Probleme des abstrakten Bildes ist die Faszination, die die gewöhnlichsten Dinge des alltäglichen Gebrauchs auf sie ausüben. Diese fordern durch ihre essenzielle, zeichenhafte und auf ihr funktionales Wesen reduzierte Ästhetik zu neuen Formulierungen der bildkünstlerischen Themen auf, zur Entlastung und zu Deformationen des modernistischen Bildaufbaus, zur Entdeckung des Humors und zur Erneuerung der Perzeptionssensibilität in Bezug auf die Malerei.

Luděk Rathouský (1975) byl dlouho více znám jako člen skupiny Rafani, založené roku 2000. Rafani jsou nejvýraznějšími představiteli českého kolektivního aktivismu, specifického fenoménu společensky angažovaného umění, který se tu projevuje v průběhu posledních 15 let. Postupně však téměř všichni členové skupiny nastartovali vlastní kariéru – a platí to i pro Rathouského, který dnes patří k neoriginálnějšímu malířům střední generace. Ještě před několika lety měla jeho malba několik poloh, většinou v duchu groteskního realismu, pak však překvapil nečekaným obratem. Inspirován obrazy Mistra Vyšebrodského oltáře a dalších středověkých anonymních mistrů začal volně kombinovat fragmenty z jejich obrazů a parafrázovat specifickou ornamentiku gotických obrazů. V tomto duchu už provedl několik cyklů. K nim nyní přibyl i projekt Peněžoměnci, který má premiéru právě v Chebu. Tradiční ikonografické téma „peněžoměnců v chrámu“ autor aktualizuje a využívá ke kritice současné západní společnosti.

Lange Zeit kannte man Luděk Rathouský (1975) eher als Mitglied der im Jahr 2000 gegründeten Gruppe Rafani [Die Kläffer]. Mitglieder dieser Gruppe sind die markantesten Vertreter des tschechischen kollektiven Aktivismus, eines spezifischen Phänomens gesellschaftlich engagierter Kunst, das im Verlauf der letzten 15 Jahre in Tschechien zu beobachten war. Nach und nach starteten jedoch fast alle Mitglieder der Gruppe eine eigene Karriere – und das gilt auch für Rathouský, der heute zu den originellsten Malern der mittleren Generation gehört. Noch vor wenigen Jahren hatte seine Malerei unterschiedliche Tonlagen, überwiegend im Geist eines grotesken Realismus, dann überraschte er jedoch mit einer unerwarteten Wendung: Inspiriert durch die Bilder des Meisters der Hohenfurth Altars und weiterer mittelalterlicher anonym Meister begann er, Fragmente aus deren Werken zu kombinieren und die spezifische Ornamentik der gotischen Gemälde zu paraphrasieren. In diesem Geist hat er schon mehrere Zyklen geschaffen. Zu diesen gesellt sich nun auch das Projekt Geldwechsler, das seine Premiere nun gerade in Eger hat. Der Künstler aktualisiert das traditionelle ikonographische Thema der „Geldwechsler im Tempel“ und verwendet es zu einer Kritik an der heutigen westlichen Gesellschaft.

V cyklu „výstav z deponiáře“ tentokrát představí svůj výběr Václav Malina (*1950), malíř, ale také výtvarný publicista, pedagog, kurátor mnoha výstav a v letech 2001–2012 ředitel Galerie města Plzně. V jeho vlastním malířském díle sehrává zásadní roli barva. Svého času jej hodně ovlivnila tvorba dvou malířů, k nimž se hlásí jako ke svým učitelům – Jiřího Patery a Zdeňka Sýkory. Zejména plzeňský Patera je v jeho počátcích nasměroval k plošné malbě, založené na kompozici barevných polí. Václav Malina svou malbu vždy doprovázel i teoretickou reflexí a mj. ji vřazoval do jisté souvislé linie existující v českém umění, tvořené právě malíři-koloristy, jejichž dílo obdivuje a miluje. Tato linie počíná Janem Preislerem a pokračuje jeho žákem z pražské Akademie Martinem Salcmanem, u něhož po válce studoval na Pedagogické fakultě právě Patera. Václav Malina se ve svém výběru věnoval právě tématu kolorismu. Vedle zmíněných jmen, z nichž zejména Patera je ve sbírkách galerie zastoupen špičkovými díly, představí i další malíře, v jejichž díle sehrává barva klíčovou roli zejména ve spojení s krajinou – Karla Malicha, Karla Valtra, Oldřicha Smutného a Daisy Mrázkovou.

Im Zyklus „Ausstellungen aus dem Depot“ stellt diesmal Václav Malina (*1950) seine Auswahl vor, ein bekannter Maler, aber auch Kunstkritiker, Pädagoge, Kurator vieler Ausstellungen und in den Jahren 2001–2012 Direktor der Galerie der Stadt Pilsen. In seinem eigenen malerischen Werk ist es die Farbe, die die wesentliche Rolle spielt. Seinerzeit beeinflusste ihn stark das Schaffen zweier Maler, zu denen er sich als zu seinen Lehrern bekennt – das Schaffen von Jiří Patera und das von Zdeněk Sýkora. Namentlich der gebürtige Pilsener Patera brachte ihn in seinen Anfängen zu einer auf der Komposition farbiger Felder beruhenden flächigen Malerei. Václav Malina begleitete sein tschechisches Schaffen immer auch mit theoretischer Reflexion und sah es u. a. in einer in der tschechischen Kunst existierenden kontinuierlichen Linie, die eben von jenen koloristischen Malern gebildet wird, deren Werk er bewundert und liebt. Diese Linie beginnt mit Jan Preisler und setzt sich mit dessen Schülern an der Prager Akademie Martin Salcman fort, bei dem nach dem Krieg dann eben Jiří Patera an der Pädagogischen Fakultät studierte. Václav Malina hat sich in seiner Auswahl gerade dem Kolorismus gewidmet. Neben den genannten Namen, von denen vor allem Patera in den Sammlungen der Galerie mit Spitzenwerken vertreten ist, stellt er auch noch weitere Maler vor, in deren Werk die Farbe eine Schlüsselrolle vor allem in Verbindung mit der Landschaft spielt – Karel Malich, Karel Valter, Oldřich Smutný und Daisy Mrázková.

Gottfried Lindauer, Dva portréty Maorů z Náprstkova muzea / Zwei Maori-Porträts aus dem Náprstek-Museum, 1907

Opus magnum, 9. 1.–30. 3. 2014

Kurátor / Kurator: Roman Musil

Přednáška k výstavě: 8. 1. 2014, Roman Musil, přednáška o autorovi, jeho díle a návštěvě Nového Zélandu související s jeho připravovanou výstavou v ZČG v Plzni

Gottfried Lindauer, Portrét náčelníka Harawira te Mahikai / Porträt des Häuptlings Harawira te Mahikai, 1907, olej, plátno / Öl, Lnw., 76 x 60 cm, Národní muzeum – Náprstkovo muzeum asijských, afrických a amerických kultur

Stálá expozice / Dauerausstellung

Gotika / Die Gotik

Kurátorka / Kuratorin: Michaela Ottová

Stálá expozice / Dauerausstellung

Moderní umění / Moderne Kunst

Kurátoři / Kuratoren: Marcel Fišer, Ondřej Chrobák

Klub

Staňte se členy galerijního klubu. Získáte tím četné výhody, které Vám umožní naplno využívat bohatou nabídku programů a produktů galerie

- volný vstup na výstavy a přednášky

- zaslání tištěných pozvánek a čtvrtletních programů

- 20% sleva na publikace a další zboží (edice triček a grafických alb, CD) z produkce galerie

- plakáty vydané galerií zdarma

Členství platí vždy na kalendářní rok. Roční členství 500 / 250 Kč (žáci, studenti do 26 let, senioři nad 60 let, ZTP).

Dětský koutek / Galerie pod Baobabem

Prostor ve druhém patře galerie je určený především dětem. Mohou zde nejen samy tvořit, ale také volně listovat v krásných knihách z produkce nakladatelství Baobab, které je samozřejmě možné i zakoupit v museum shopu. Tento prostor postupně zaplňují nástěnné malby a artefakty kmenových výtvarníků Baobabu a dětský koutek tak dostává rozměr skutečné galerie.

Přednášky

Probíhají vždy ve středu od 17.00 v kavárně. Vstupné 40 Kč, členové klubu zdarma.

Michaela Ottová, Evropské gotické sochařství

19. a 26. března

Docentka PhDr. Michaela Ottová, Ph. D. působí na Ústavu pro dějiny umění Filosofické fakulty UK a je též autorkou stálé expozice chebské gotiky ve druhém patře galerie, kterou doprovodila vědeckým katalogem. Pro galerii připravila cyklus přednášek, v němž postupně představuje vývoj středověkého sochařství.

Adam Hnojil, Umění 19. století

22. ledna, Jaroslava Čermák

19. února, Karel Purkyně

Adam Hnojil představí dva klasiky českého umění 19. století – realistu Karla Purkyněho (1834–1868), autora slavné Sovy sněžné, a malíře romantických historií z Černé Hory Jaroslava Čermáka (1831–1878).

Galerie výtvarného umění v Chebu

Galerie der bildenden Kunst in Eger

příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163
info@gavu.cz, www.gavu.cz

Otevřeno / Geöffnet: úterý–neděle / Dienstag–Sonntag 10.00–17.00
Vstupné / Eintritt: 70 / 40 Kč (senioři od 60let, studenti SŠ a VŠ, ZTP / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16Jahre und Behinderte mit Ausweis) / 10Kč (žáci ZŠ / Schüler bis 15 Jahre)

Přednášky / Vorträge: 40 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma / Klubmitgliedern frei.

Gottfried Lindauer je autor s pozoruhodným životním osudem, který ovšem stále čeká na komplexní zhodnocení svého díla. Zatímco v českých zemích je znám pouze úzké skupině odborníků, specializujících se zejména na umění 19. století, na Novém Zélandu, kam odešel z Plzně v roce 1874, jsou jeho malby původních maorských obyvatel bez nadsázky považovány za součást národního kulturního dědictví. Ceněny jsou zejména jeho portréty slavných kmenových náčelníků, kteří se od 40. do 60. let 19. století účastnili Britsko-maorských válek a stávali se symbolem doznívající éry starého Nového Zélandu. Lindauer je zobrazil v hieratických postojích, ve slavnostních oděvech, se zbraněmi a amulety a zejména s typickým tetováním na tvářích i jinde po těle, které určovalo jejich osobní i kmenovou identitu. Z Nového Zélandu, kde žil až do své smrti v roce 1926, Lindauer udržoval četné kontakty s českým prostředím a zejména Náprstkovo muzeum v Praze příležitostně posílal také některé předměty, vztahující se k životu domorodých Maorů. V roce 1907 zaslal manželce Vojty Náprstka Josefě své dvě malby, *Portrét náčelníka Harawira te Mahikai* a *Portrét Mrs. Háromi*, které jsou nyní prezentovány v rámci projektu Opus Magnum.

Gottfried Lindauer ist ein Künstler mit einem bemerkenswerten Lebensschicksal, der allerdings immer noch auf eine vollwertige Anerkennung seines Werks warten muss. Während er in Tschechien nur einer engen Gruppe von Fachleuten, die sich vor allem auf die Kunst des 19. Jahrhunderts spezialisiert haben, bekannt ist, werden in Neuseeland, wohin er im Jahr 1874 von Pilsen aus auswanderte, seine Porträts von Maori-Ureinwohnern ohne Übertreibung als Bestandteil des nationalen Kulturerbes angesehen. Geschätzt werden besonders seine Porträts der berühmten Stammeshäuptlinge, die von den 40er bis zu den 60er Jahren des 19. Jahrhunderts an den Kriegen zwischen den Briten und den Maoris teilnahmen und zu Symbolfiguren der zu Ende gehenden Ära des alten Neuseeland wurden. Lindauer stellte sie dar in hieratischen Positionen, in feierlichen Gewändern, mit Waffen und Amuletten und vor allem mit den typischen Tätowierungen im Gesicht und auf anderen Körperteilen, die ihre persönliche und ihre Stammesidentität bestimmten. Von Neuseeland aus, wo er bis zu seinem Tod im Jahr 1926 lebte, unterhielt Lindauer zahlreiche Kontakte mit dem tschechischen Milieu und vor allem mit dem Náprstek-Museum in Prag, gelegentlich schickte er auch verschiedene Gegenstände, die sich auf das Leben der eingeborenen Maori bezogen. Im Jahr 1907 sandte er der Gattin Vojta Náprsteks Josefě zwei seiner Gemälde, das *Porträt des Häuptlings Harawir te Mahikai* und das *Porträt der Mrs. Háromi*, die hier nun im Rahmen des Projekts Opus Magnum präsentiert werden.

Mimořádný soubor gotického sochařství je představen v nové instalaci, v níž je důraz položen na tři výjimečné sochy, respektive sochařské soubory. Nejstarší vrstvu chebské sbírky představuje trojice soch zobrazující Madonu mezi sv. Janem Křtitelem a sv. Janem Evangelistou z 60. let 14. století, pocházející z pražské dílny pracující pro dvůr Karla IV. Druhým vrcholem sbírky je expresivní mystická pieta z dominikánského kláštera. Tvář Panny Marie vykazovala kdysi takovou míru utpení, že byla na žádost farníků na konci 19. století ořezána a nově doplněna v kaširované hmotě. Při novodobém restaurování byl tento přídavek odejmut a socha zůstala bez tváře. O emocích, které ve středověku tato socha vyvolávala, hovoří chebská kronika z roku 1550. Popisuje kázání neznámého mnicha nejspíš právě před touto sochou, které přivedlo dav do stavu fanatického rozvášnění, jehož důsledkem byl pogrom proti místním židům. A konečně posledním vrcholem je pozdně gotický oltář ze Seebergu (1520) s Pannou Marií a čtveřicí světců patří ke špičkovým pracím pozdně gotického umění. Jestliže starší sochy byly importy z různých míst Čech či Německa, na začátku 16. století se v bohatém Chebu už etablovala sochařská dílna, která si vytvořila vlastní specifický styl, odvozený z nejprogressivnějších poloh tehdejšího evropského umění. Autorkou expozice je Doc. Michaela Ottová z Ústavu pro dějiny umění FF UK.

Die wertvolle Kollektion gotischer Bildhauerei wird in einer neuen Installation vorgestellt, in der die Betonung auf drei außergewöhnliche Skulpturenensembles gelegt wird, welche in selbstständigen Räumen aufgestellt sind, die den Eindruck von Kapellen erwecken. Das künstlerische Milieu der Prager Werkstätten zur Zeit Kaiser Karls IV. wird durch eine Gruppe von drei Skulpturen von einem Altaraufsatz dokumentiert, die die Madonna zwischen Johannes dem Täufer und Johannes dem Evangelisten darstellen. Die Skulpturen wurden für die Egerer Kirche von einem der reichen örtlichen Patrizier oder von einem Angehörigen des Ordens der Deutschritter in Auftrag gegeben. Ein weiterer Höhepunkt der Sammlung ist eine expressive mystische Pietà aus dem Dominikanerkloster in Eger. Das Antlitz der Jungfrau Maria zeigte einst ein solches Maß an menschlichem Leid, dass es auf Verlangen der Pfarrangehörigen am Ende des 19. Jahrhunderts abgenommen und in kaschierem Material neu ergänzt wurde. Bei einer neuzeitlichen Restaurierung wurde diese Hinzufügung beseitigt und die Skulptur blieb ohne Gesicht. Von den Emotionen, die diese Skulptur hatte hervorrufen können, berichtet die Egerer Chronik zum Jahr 1550. Sie beschreibt die Predigt eines unbekanntenen Mönchs wohl gerade vor dieser Skulptur, die die Menge in einen Zustand fanatischer Leidenschaft versetzte, dessen Folge ein Pogrom gegen die örtlichen Juden war. Der Höhepunkt der Ausstellung ist der Schreinaltar aus Seeberg (1520) mit der Jungfrau Maria und vier Heiligen, der zu den Spitzenwerken spätgotischer Kunst gehört, der sog. Donauschule. Während es sich bei den älteren Skulpturen um Importe aus verschiedenen Orten Böhmens oder Deutschlands handelte, hatten sich im letzten Drittel des 15. Jahrhunderts im reichen Egerer Bildhauerwerkstätten etabliert, die am Beginn einer hiesigen Kunsttradition stehen: Diese modifizierte der Schöpfer des Seeberger Altars zu einem eigenen spezifischen Stil, der sich auf die progressivsten Strömungen der damaligen europäischen Kunst stützt.

Stálá expozice moderního českého umění v prvním patře hlavní budovy prošla v roce 2012 kompletní proměnou. V novém architektonickém rámci představuje vývoj českého moderního umění od začátku 20. století do současnosti, dokumentovaný na špičkových dílech ze sbírek galerie. První část výstavy je věnována umění před druhou světovou válkou. Vynikajícím způsobem je tu zastoupen Emil Filla, jehož početná kolekce obsahuje i raná díla z období Osmý a Skupiny výtvarných umělců. V této části je umístěn i největší klenot galerijních sbírek, vrcholná surrealistická kompozice Toyen Opuštěné doupě z roku 1937 a dále důležitá díla Josefa Čapka, Otto Gutfreunda, Václava Špály, Jana Zrzavého, Františka Tichého, Jindřicha Štyrského, Josefa Šímy, Františka Foltýna, Aloise Wachsmána, Karla Černého a Zdeňka Sklenáře. Druhou část výstavy tvoří sály věnované informálním (mj. Mikuláš Medek, Jan Kotík, Robert Plešene, Zbyněk Sekal) a geometrickým tendencím 60. let (Václav Boštík, Hugo Demartini, František Hudeček, Jiří Kolář, Karel Malich, Otakar Slavík), nové figuraci (Adriana Šimotová, Jitka a Květa Válová, Jiří Načeradský), 80. letům (Vladimír Skrepl, Jiří Kovanda, Václav Stratil) a umění po roce 1989 (Michal Pěchouček, Josef Bolf, Kryštof Kintera, Jiří Surůvka, Filip Turek, Jiří Černický). Jeden sál je vyhrazen proměnným výstavám z deponitáře.

Die Dauerexposition zur modernen böhmischen Kunst im ersten Stock des Hauptgebäudes wurde im Jahre 2012 komplett umgestaltet. Sie hat einen neuen architektonischen Rahmen und präsentiert die Entwicklung moderner Kunst in Böhmen vom Anfang 20. Jahrhunderts bis zur Gegenwart. Die Entwicklung ist hier an Spitzenwerken aus Sammlungen der Galerie dokumentiert. Erster Teil der Ausstellung widmet sich der Kunst vor dem Ersten Weltkrieg. Auf herausragende Weise wird hier Emil Filla präsentiert, dessen reiche Kollektion auch frühe Werke aus der Zeit der Künstlergruppen Osma (Die Acht“) und Skupina výtvarných umělců (Gruppe bildender Künstler) beinhaltet. In diesem ersten Teil befindet sich auch der Juwel der Galeriesammlungen: die großartige surrealistische Komposition Opuštěné doupě (Di e verlassene Höhle; 1937) von Toyen. Ferner gibt es hier bedeutende Werke von Josef Čapek, Otto Gutfreund, Václav Špála, Jan Zrzavý, František Tichý, Jindřich Štyrský, Josef Šíma, František Foltýn, Alois Wachsmann, Karel Černý und Zdeněk Sklenář.

Zweiter Teil der Ausstellung in weiteren Sälen der Galerie betrifft die informellen Tendenzen der 60-er Jahre (Václav Boštík, Hugo Demartini, František Hudeček, Jiří Kolář, Karel Malich, Otakar Slavík), die Neue Figuration (Adriana Šimotová, Jitka und Květa Válová, Jiří Načeradský), die Kunst in den 80-er Jahren (Vladimír Skrepl, Jiří Kovanda, Václav Stratil) und die Kunst nach 1989 (Michal Pěchouček, Josef Bolf, Kryštof Kintera, Jiří Surůvka, Filip Turek, Jiří Černický). Ein Saal erhält auch die variablen Ausstellungen aus dem Depositorium.

Richard Biegel, Renesanční architektura v Itálii

29. ledna, 12. února, 12. března

Historik architektury a urbanismu Dr. Richard Biegel z Ústavu pro dějiny umění FF UK ve svém přednáškovém cyklu návštěvníky fascinujícím způsobem uvádí do dějin renesanční architektury.

Roman Musil, Gottfried Lindauer

8. ledna

Přednáška o autorovi, jeho díle a návštěvě Nového Zélandu související s jeho připravovanou výstavou, která se v roce 2015 uskuteční v jeho rodné Plzni.

Tomáš Winter, Fotbal na malířském plátně: od modernismu k avantgardě

26. února

Jedním z významných děl ve sbírce Galerie výtvarného umění v Chebu je obraz Karla Holana Nedělní odpoledne z roku 1920, zachycující fotbalový zápas. Přednáška bude toto dílo interpretovat v širších souvislostech zobrazování fotbalových klání a sportovních motivů vůbec. Ukazuje osobní motivace umělců i obecnější roli, jakou sehrál fotbal v modernistických a avantgardních programech a manifestech.

Karel Holan, Fotbalové hřiště / Fußballplatz, 1920, olej, plátno / Öl, Lnw., 70 x 100cm, GAVU Cheb

Středy v GAVU

Akce se konají vždy ve středu v budově galerie od 17.00.

8. ledna	Roman Musil, Gottfried Lindauer	přednáška
15. ledna	Alice Nikitinová, Osobní výběr III – Václav Malina	vernisaž
22. ledna	Adam Hnojil: Jaroslav Čermák	přednáška
29. ledna	Richard Biegel: Renesanční architektura	přednáška
5. února	Peter Angermann	vernisaž
12. února	Richard Biegel: Renesanční architektura	přednáška
19. února	Adam Hnojil: Karel Purkyně	přednáška
26. února	Tomáš Winter, Fotbal na malířském plátně: od modernismu k avantgardě	přednáška
5. března	Jiří Černický	vernisaž
12. března	Richard Biegel: Renesanční architektura	přednáška
19. března	Michaela Ottová, Evropské gotické sochařství	přednáška
26. března	Michaela Ottová, Evropské gotické sochařství	přednáška

MINISTERSTVO
KULTURY

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR.

Titulní strana / Titelseite: Peter Angermann, Kraj lesa 2 / Waldrand 2, 2006, olej a akryl na plátně / Öl und Acryl auf Leinwand, 200 x 250cm